

Teza: przedawnienie karalności

Bezwzględna przyczyna odwoławcza (przedawnienie karalności) skutkuje koniecznością uchylecia orzeczenia i umorzeniem postępowania.

WO-14/18

ORZECZENIE

z dnia 26 marca 2018 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowy Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie:

Przewodniczący: SWDS Teresa Famulska

SWDS Marek Hamerlik

SWDS Jolanta Ruszczak

Protokolant: Aneta Stefańska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego Konrada Mazura

w sprawie radcy prawnego B. W.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 marca 2018 r. sprawy na skutek odwołań wniesionych przez:

1. Obwinioną radcę prawnego B. W.
2. Pokrzywdzoną J. O.

od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu z dnia 27 listopada 2017 r. Sygn akt: OSD 47/17

orzeka:

I.

uchylić zaskarz

II.

one orzeczenie Sa#du I instancji i na podstawie art. 17 § 1 k.p.k.

w zw. z art. 74 ¹, i art. 70 ust. 2 ustawy dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych i umarza poste#powanie ;

III.

kosztami poste#powania w wysokości 1.200,00 (słownie: jeden tysiąc dwieście) złotych przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym obciążyć Krajową Izbę Radców Prawnych.

UZASADNIENIE

Przeciwko obwinionej radcy prawnej B. W. , na skutek skargi J. O. zostało wszczęte postępowanie dyscyplinarne o to, że w dniu 09.01.2013 r. wykonując obowiązki Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu nierzetelnie i bez zachowania najwyższej staranności, przesłuchiwała w charakterze obwinionej aplikantkę

radcowska J. O. w sprawie o sygn. akt RD 39/12 oraz w sprawie o sygn. akt RD 81/12 w sposób nieprawidłowy, co polegało na:

1) zadawaniu pytań obwinionej, które nie miały na celu zdobycia informacji o zarzucanych przewinieniach, tj.:

- „jakimi cechami ma się charakteryzować radca prawny”,
- „co Panią to obchodzi”,
- „a po co ma Pani postępowanie karne teraz w prokuraturze ...w komisariacie”,
- „czy aplikant lub radca prawny ma szacunek dla osób starszych (. . .) czy ma cechę koncyliacyjną”,

2) formułowaniu ocen w stosunku do osoby obwinionej, tj.:

- „Pani się sama pogrąża, Pani J., Pani się nie nadaje do zawodu”,
- „to co Pani wypisuje, jedynie Panią pogrąża”
- „Pani się już tego nie nauczy, bo Pani ma już za dużo lat ”,
- „nie umie Pani zapanować nad emocjami”,
- „wysyłając zawiadomienia do różnych urzędów Pani ten konflikt niejako generuje”,
- „to co Pani pisze, to jest ryszotok”,
- „Pani brakuje kultury po prostu”,

3) wypowiedzianiu zbędnych komentarzy, tj.:

- „mnie zastanawia, że aplikant porywa się na pisanie skargi na radcę prawnego czy adwokata”,
- „to jest masakra”,
- „uprzejme donosy robione przez aplikantkę nie są dobrze widziane”,
- „w ogóle dla mnie to jest okropne, że sąsiedzi w jakiejś małej miejscowości są świadkami i potem opowiadają o tych rozwodach, o tych sąsiadach opowiadają, kłapią tymi dziobami na prawo i lewo”,
- „pani powinna się od tego odciąć”, „nie słuchać, nie interesuje mnie to”,
- „Państwo O. nie będą według swoich mniemań kierować zachowaniami innych ludzi”,
- „mnie to nie interesuje, kto z kim, co robi, co kupuje, co ma w domu”,
- „nie cierpię tej cechy Polaków, tego pieniactwa”,
- „nie cierpię takiej cechy Polaków, którzy chcą za wszelką cenę wszystkich pouczyć”,
- „więcej nie będziemy słuchać rodziny O., wystarczy. . .”,

4) uniemożliwianiu obwinionej odpowiedzi na zadane pytania,

5) prowadzeniu przesłuchania w sposób emocjonalny i konfrontacyjny,

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu orzeczeniem z dnia 27 listopada 2017 r. Sygn akt: OSD 47/17

1. Uznał radcę prawnego B. W. winną zarzucanego jej czynu wykonywania w dniu 09.01.2013 r. obowiązków Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu, nierzetelnie i bez zachowania najwyższej staranności, gdy przesłuchiwała w tym dniu w charakterze obwinionej aplikantkę radcowską J. O. w sprawie o sygn. akt RD 39/12 oraz w sprawie o sygn. akt RD 81/12 w nieprawidłowy sposób, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1870) w zw. z art. 49 ust. 2 Kodeksu Etyki 2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych w brzmieniu ogłoszonym uchwałą nr 8/V III/ Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r. i na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych i wymierzył obwinionej karę upomnienia za ten czyn.

2. Na podstawie art. 70° ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1870) zryczałtowanymi kosztami postępowania w kwocie 1300,00 (słownie: tysiąc trzysta) zł obciążył Obwinioną na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu.

Powyższe orzeczenie zaskarżyła obwiniona i pokrzywdzona.

1. Obwiniona w odwołaniu z dnia 09-01-2018 r. zarzuciła zaskarżonemu orzeczeniu :

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na przyjęciu, iż Obwiniona wykonując obowiązki Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu przesłuchując w charakterze obwinionej w dniu 09.01.13r. aplikantkę w charakterze obwinionej w sprawie sygn. akt RD 39/12, poprzez zadawanie pytań obwinionej, które nie miały na celu zdobycia informacji o zarzucanych przewinieniach, formułowaniu ocen w stosunku do osoby obwinionej, wypowiedzaniu zbędnych komentarzy, uniemożliwieniu udzielenia odpowiedzi na zadane pytania, prowadzeniu przesłuchania w sposób emocjonalny i konfrontacyjny popełniła przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r.o radcach prawnych w związku z art. 49 ust.2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

- naruszenie przepisów postępowania art. 74¹¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych - przez niezastosowanie art. 4 k.k. w związku z art. 17§ 1 pkt 4 k.p.k. przez wydanie orzeczenia w oparciu o nieobowiązujący w dniu orzekania art. 49 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego tj. w brzmieniu przyjętym Uchwałą nr 5/2007 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10 listopada 2007r. w sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Odwołująca obwiniona B. W. wniosła o :

- uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i o uniewinnienie od zarzucanego czynu,

ewentualnie o

- umorzenie postępowania w trybie art. 70 ust 2 ustawy o radcach prawnych,

2. Pokrzywdzona w odwołaniu z dnia 26-02-2018, które wpłynęło do OIRP we Wrocławiu w dniu 01-03-2018 r. Zarzuciła zaskarżonemu orzeczeniu :

- obrazę przepisów prawa materialnego to jest artykuł 64 ust. 1 w związku z artykułem 65 ust. 1 pkt. 1 ustawy o radcach prawnych i artykułu 49 ustę 2 kodeksu etyki radcy prawnego poprzez przyjęcie że adekwatną do niewątpliwie sprzecznych z prawem, zasadami etyki i godnością zawodu zachowanie obwinionej jest karą najłagodniejsza i najmniej dotkliwa kara upomnienia.

- obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 kpk , art. 92 kpk i art. 410 kpk w związku z artykułem 74¹ ustawy o radcach prawnych, poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów oraz konieczności orzekania w oparciu o całość materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i przyjęcie, że zwroty i wyrażenia wypowiedziane przez obwinioną nie uzasadniają wymierzenia kary dotkliwszej tym bardziej, że są to słowa powszechnie uznane za obraźliwe i stanowiły znieważenie nie tylko pokrzywdzonej ale i członków jej najbliższej rodziny, a to oznacza że obwiniona rzecznik dyscyplinarne naruszyła zarówno obowiązek dbałości o godność zawodu przy wykonywaniu czynności w życiu zawodowym jak i przekroczyła swoje uprawnienia i nie dopełniła obowiązków zawodowych
- rażąco niewspółmierność kary, a przy tym nie zastosowanie środka karnego w postaci zakazu wykonywania patronatu . Pokrzywdzona J. O. wniosła, wskazując na powyższe zarzuty o zmianę zaskarżonego orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP we Wrocławiu i wymierzenie obwinionej kary nagany albo kary pieniężnej z jednoczesnym zakazem wykonywania patronatu na czas lat trzech.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych zważył co następuje :

Odwołanie obwinionej radcy prawnej B. W. w przedmiocie przedawnienia karalności zasługuje na uwzględnienie.

W powyższej sprawie występuje bezwzględna przyczyna odwoławcza wynikająca z przepisu art. 70 ust. 2 ustawy o radcach prawnych i art. 17 § 1 pkt. 6 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt. 1 ustawy o radcach prawnych.

W stosunku do obwinionej toczy się postępowanie dyscyplinarne , zarzucając obwinionej, że wykonując w dniu **09.01.2013 r.** obowiązki Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu nierzetelnie i bez zachowania najwyższej staranności, przesłuchiwała nieprawidłowo, w charakterze obwinionej, aplikantkę radcowską J. O..

Jak wynika z przedstawionych dokumentów oraz zeznań pokrzywdzonej i wyjaśnień obwinionej , niewłaściwe zachowanie obwinionej miało miejsce w dniu 9 stycznia 2013 roku.

W czasie toczącego się postępowania nie stwierdzono wyrokiem sądu powszechnego uznania obwinionej winnej przestępstwa.

Przepis art. 70 ust. 2 ustawy o radcach prawnych wyraźnie stanowi, że w razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli

od czasu jego popełnienia upłyło pięć lat, a w przypadkach przewidzianych w art. 11 ust. 2 – trzy lata

W powyższej sprawie od dnia popełnienia przewinienia upłynęło 5 lat i nastąpiło przedawnienie karalności.

Co za tym idzie, w przedmiotowej sprawie konieczne było uchylene w całości orzeczeni Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we Wrocławiu z dnia 27 listopada 2017 r. Sygn akt: OSD 47/17 i umorzenie postępowania ze względu na przedawnienie karalności.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych ustawy o radcach prawnych.